

Nr 61.

Av herr **Johansson, Johan Peter**, och herr **Enhörning**, om anslag till utrustning av Gustavsviks örlogsdepås dockanläggning.

I sin framställning till Kungl. Maj:t om anslag för nästkommande år har marinförvaltningen bl. a. upptagit ett belopp av 36,000 kronor till lyftkranar vid Gustavsviks örlogsdepå, vilken sedan 1923 varit utarrenderad till A.-B. Mohögs Mek. Verkstad i Skönsmon. Något anslag för detta ändamål finnes emellertid icke upptaget i statsverkspropositionen.

Enligt avtal mellan marinförvaltningen och bolaget skall arrendet till staten utgå med 50 % av dockningsavgifterna, sedan kostnaderna för läuspumpning frändragits. Statens inkomster av anläggningen ökas sålunda i samma mån, som antalet dockningar stiger. Frånvaron av lyftkranar har vållat, att många fartyg nödgats för reparation gå till annan docka, t. o. m. så långt söderut som till Malmö eller Köpenhamn, där erforderliga lyftanordningar finnas. Till följd härav ha de nödgats vidkännas mycken tidsspillan; och betydande arbeten ha av samma anledning gått till utlandet. Sättes dockan i stånd att utföra alla förekommande arbeten, kommer en jämnare tillgång till arbete att beredas de anställda och sålunda bidraga till att minska förekommande arbetslöshet.

Gustavsvik är den enda större docka under privat ledning, som finnes på ostkusten. Dess lastkapacitet utgör cirka 8,000 ton. I regeln betjänar den handelsfartyg, men staten har företrädesrätt för krigsfartyg vid förefallande behov; och vid mobilisering står den helt och hållet till statens förfogande. En sådan situation kan därför inträffa, att staten själv för eget bruk har direkt behov av lyftkranar vid Gustavsvik.

Enligt arrendekontraktet skall bolaget anskaffa och underhålla arbetsmaskiner och verktyg, lyftkranar måste dock anses tillhöra anläggningen och betraktas som fast egendom. Driften vid Gustavsvik har under de senaste åren icke varit ekonomiskt lönande, och om dockan icke sättes i stånd att mottaga även större båtar, finnas föga utsikter att uppehålla driften. Staten får då dela förlusten med bolaget. Men om dockan färdigbygges genom anbringande av lyftkranar, finnas goda utsikter att driva arbetet med vinst.

Den ökade inkomst, staten därigenom finge av anläggningen, skulle säkerligen motivera en god ränta på det ifrågasatta kapitalet.

Vi få därför vördsamt hemställa,

att riksdagen för utrustning av Gustavsviks örlogsdepås dockanläggning för budgetåret 1929—1930 ville bevilja ett extra reservationsanslag av 36,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1929.

J. P. Johansson.

E. A. Enhörning.